

ΚΕΙΜΕΝΑ ΠΟΥ ΕΓΚΡΙΘΗΚΑΝ

P8_TA(2015)0359

Προς μια νέα διεθνή συμφωνία για το κλίμα στο Παρίσι

Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 14ης Οκτωβρίου 2015 σχετικά με την πορεία προς μια νέα διεθνή συμφωνία για το κλίμα στο Παρίσι (2015/2112(INI))

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

- έχοντας υπόψη τη Σύμβαση-Πλαίσιο των Ηνωμένων Εθνών για την Αλλαγή του Κλίματος (UNFCCC) και το συνημμένο σε αυτήν Πρωτόκολλο του Κιότο,
- έχοντας υπόψη τη 15η Διάσκεψη των Συμβαλλομένων Μερών (COP 15) της UNFCCC και την 5η Διάσκεψη των Συμβαλλομένων Μερών η οποία λογίζεται ως Σύνοδος των Συμβαλλομένων στο Πρωτόκολλο του Κιότο Μερών (CMP5) και η οποία διεξήχθη στην Κοπεγχάγη, Δανία, από τις 7 έως τις 18 Δεκεμβρίου 2009, καθώς και τη συμφωνία της Κοπεγχάγης,
- έχοντας υπόψη την 16η Διάσκεψη των Συμβαλλομένων Μερών (COP 16) της UNFCCC και την 6η Διάσκεψη των Συμβαλλομένων Μερών η οποία λογίζεται ως Σύνοδος των Συμβαλλομένων στο Πρωτόκολλο του Κιότο Μερών (CMP6) και η οποία διεξήχθη στο Κανκούν, Μεξικό, από τις 29 Νοεμβρίου έως τις 10 Δεκεμβρίου 2010, καθώς και τις συμφωνίες του Κανκούν,
- έχοντας υπόψη τη 17η Διάσκεψη των Συμβαλλομένων Μερών (COP 17) της UNFCCC και την 7η Διάσκεψη των Συμβαλλομένων Μερών, η οποία λογίζεται ως Σύνοδος των Συμβαλλομένων στο Πρωτόκολλο του Κιότο Μερών (CMP7), η οποία διεξήχθη στο Ντέρμπαν, Νότιος Αφρική, από τις 28 Νοεμβρίου έως τις 9 Δεκεμβρίου 2011, και ιδιαίτερα τις αποφάσεις που περιλαμβάνουν την Πλατφόρμα Ενισχυμένης Δράσης του Ντέρμπαν,
- έχοντας υπόψη τη 18η Διάσκεψη των Συμβαλλομένων Μερών (COP 18) της UNFCCC Μερών και την 8η Διάσκεψη των Συμβαλλομένων Μερών η οποία λογίζεται ως Σύνοδος των Συμβαλλομένων στο Πρωτόκολλο του Κιότο Μερών (CMP8), η οποία διεξήχθη στην Ντόχα του Κατάρ, από τις 26 Νοεμβρίου έως τις 8 Δεκεμβρίου 2012, καθώς και την έγκριση της Κλιματικής Πύλης της Ντόχα,
- έχοντας υπόψη τη 19η Διάσκεψη των Συμβαλλομένων Μερών (COP 19) της UNFCCC και την 9η Διάσκεψη των Συμβαλλομένων Μερών η οποία λογίζεται ως Σύνοδος των Συμβαλλομένων στο Πρωτόκολλο του Κιότο Μερών (CMP9), η οποία

πραγματοποιήθηκε στη Βαρσοβία, Πολωνία, από τις 11 έως τις 23 Νοεμβρίου 2013 και τη δημιουργία του Διεθνούς Μηχανισμού της Βαρσοβίας για τις Απώλειες και τις Ζημίες,

- έχοντας υπόψη την 20η Διάσκεψη των Συμβαλλομένων Μερών (COP 20) της UNFCCC και την 10η Διάσκεψη των Συμβαλλομένων Μερών η οποία λογίζεται ως Σύνοδος των Συμβαλλομένων στο Πρωτόκολλο του Κιότο Μερών (CMP10), η οποία διεξήχθη στη Λίμα, Περού, από τις 1 έως τις 12 Δεκεμβρίου 2014, καθώς και την έκκληση της Λίμα για την ανάληψη δράσης για το Κλίμα,
- έχοντας υπόψη τη 21η Διάσκεψη των Συμβαλλομένων Μερών (COP 21) της UNFCCC και την 11η Διάσκεψη των Συμβαλλομένων Μερών η οποία λογίζεται ως Σύνοδος των Συμβαλλομένων στο Πρωτόκολλο του Κιότο Μερών (CMP11), και η οποία θα πραγματοποιηθεί στο Παρίσι, Γαλλία από τις 30 Νοεμβρίου έως τις 11 Δεκεμβρίου 2015,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 25ης Νοεμβρίου 2009 σχετικά με τη στρατηγική της ΕΕ στη Διάσκεψη της Κοπεγχάγης για την κλιματική αλλαγή (COP 15)¹, της 10ης Φεβρουαρίου 2010 σχετικά με την έκβαση της Διάσκεψης της Κοπεγχάγης για την Αλλαγή του Κλίματος (COP 15)², της 25ης Νοεμβρίου 2010 σχετικά με τη διάσκεψη για την αλλαγή του κλίματος στο Κανκούν (COP 16)³, της 16ης Νοεμβρίου 2011 σχετικά με τη διάσκεψη για την αλλαγή του κλίματος στο Ντέρμπαν (COP 17)⁴, της 22ας Νοεμβρίου 2012 σχετικά με τη Διάσκεψη για την αλλαγή του κλίματος στην Ντόχα του Κατάρ (COP 18)⁵, της 23ης Οκτωβρίου 2013 σχετικά με τη Διάσκεψη για την αλλαγή του κλίματος στην Βαρσοβία, Πολωνία (COP 19)⁶ και της 26ης Νοεμβρίου 2014 σχετικά με τη Διάσκεψη για την αλλαγή του κλίματος στη Λίμα, Περού (COP 20)⁷,
- έχοντας υπόψη τη δέσμη μέτρων της ΕΕ του Δεκεμβρίου 2008 για το κλίμα και την ενέργεια,
- έχοντας υπόψη την Πράσινη Βίβλο της Επιτροπής, της 27ης Μαρτίου 2013, με τίτλο «Πλαίσιο για τις πολιτικές που αφορούν το κλίμα και την ενέργεια με χρονικό ορίζοντα το έτος 2030» (COM(2013)0169),
- έχοντας υπόψη την οδηγία 2008/101/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 19ης Νοεμβρίου 2008 για την τροποποίηση της οδηγίας 2003/87/ΕΚ ώστε να ενταχθούν οι αεροπορικές δραστηριότητες στο σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας⁸,
- έχοντας υπόψη τα ψηφίσματά του της 4ης Φεβρουαρίου 2009 με τίτλο «2050: Το μέλλον αρχίζει σήμερα- Συστάσεις για μια μελλοντική περιβαλλοντική ολοκληρωμένη

¹ ΕΕ C 285 E της 21.10.2010, σ. 1.

² ΕΕ C 341 E της 16.12.2010, σ. 25.

³ ΕΕ C 99 E της 3.4.2012, σ. 77.

⁴ ΕΕ C 153 E της 31.5.2013, σ. 83.

⁵ Κείμενα που εγκρίθηκαν, P7_TA(2012)0452.

⁶ Κείμενα που εγκρίθηκαν, P7_TA(2013)0443.

⁷ Κείμενα που εγκρίθηκαν, P8_TA(2014)0063.

⁸ ΕΕ L 8 της 13.1.2009, σ. 3.

- πολιτική της ΕΕ για την αλλαγή του κλίματος»¹, της 15ης Μαρτίου 2012 σχετικά με τον χάρτη πορείας για τη μετάβαση σε μία ανταγωνιστική οικονομία χαμηλών επιπέδων ανθρακούχων εκπομπών το 2050² και της 5ης Φεβρουαρίου 2014 σχετικά με το πλαίσιο για τις πολιτικές που αφορούν το κλίμα και την ενέργεια με χρονικό ορίζοντα το 2030³,
- έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής της 25ης Φεβρουαρίου 2015, ως τμήμα της δέσμης μέτρων για την Ενεργειακή Ένωση, με τίτλο «Το Πρωτόκολλο του Παρισιού – Ένα σχέδιο στρατηγικής για την αντιμετώπιση της παγκόσμιας κλιματικής αλλαγής μετά το 2020» (COM(2015)0081),
 - έχοντας υπόψη τη στρατηγική της ΕΕ του Απριλίου 2013 για την προσαρμογή στην αλλαγή του κλίματος και το συνοδευτικό έγγραφο εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής,
 - έχοντας υπόψη τη συγκεφαλαιωτική έκθεση του Προγράμματος του ΟΗΕ για το Περιβάλλον (UNEP) του Νοεμβρίου 2014 με τίτλο «The Emissions Gap Report 2014» (το χάσμα μεταξύ των σημερινών δεσμεύσεων και της πραγματικής ανάγκης για μείωση των εκπομπών), και την Έκθεση του 2014 με τίτλο «Adaptation Gap Report»,
 - έχοντας υπόψη τη διακήρυξη των ηγετών που υιοθετήθηκε στη σύνοδο κορυφής της G7 στο Schloss Elmau της Γερμανίας, από τις 7 έως τις 8 Ιουνίου 2015, με τίτλο «Think ahead. Act together», στην οποία επανέλαβαν την πρόθεσή τους να τηρήσουν τη δέσμευση για μείωση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου ως το 2050 κατά 40% έως 70%, με τη μείωση ωστόσο να πρέπει να προσανατολιστεί μάλλον προς το 70% παρά προς το 40%,
 - έχοντας υπόψη τις εκθέσεις της Παγκόσμιας Τράπεζας με τίτλο «Μειώνοντας τις θερμοκρασίες: Γιατί πρέπει ν' αποφευχθεί μία αύξηση της θερμοκρασίας του πλανήτη κατά 4 βαθμούς», «Μειώνοντας την θερμοκρασία: Ακραία Καιρικά Φαινόμενα, Περιφερειακές Επιπτώσεις και η Περίπτωση για την Ανθεκτικότητα» και «Κλιματολογικά Έξυπνη Ανάπτυξη: Αθροίζοντας τα οφέλη της Δράσης για το Κλίμα»,
 - έχοντας υπόψη την έκθεση της Επιτροπής για την Παγκόσμια Οικονομία και το Κλίμα με τίτλο «Βελτίωση της ανάπτυξης, βελτίωση του κλίματος: Η Έκθεση για την Νέα Οικονομία του Κλίματος»,
 - έχοντας υπόψη την παπική εγκύκλιο «Laudato Si»,
 - έχοντας υπόψη την 5η Έκθεση Αξιολόγησης (AR5) της Διακυβερνητικής Επιτροπής για την Κλιματική Αλλαγή (IPCC), και τη συγκεφαλαιωτική έκθεσή της,
 - έχοντας υπόψη ότι στις 6 Μαρτίου 2015 υποβλήθηκαν από την Λετονία και την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στην UNFCCC οι Εθνικά Καθορισμένες Προθέσεις Συνεισφοράς της ΕΕ και των κρατών μελών της,
 - έχοντας υπόψη τη διακήρυξη της Νέας Υόρκης για τα δάση στη σύνοδο κορυφής του ΟΗΕ για το κλίμα τον Σεπτέμβριο του 2014,

¹ ΕΕ C 67 E της 18.3.2010, σ. 44.

² ΕΕ C 251 E της 31.8.2013, σ. 75.

³ Κείμενα που εγκρίθηκαν, P7_TA(2014)0094.

- έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών, με τίτλο «Αντιμετώπιση των προκλήσεων της αποψίλωσης και της υποβάθμισης των δασών για την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής και της απώλειας της βιοποικιλότητας» (COM(2008)0645),
 - έχοντας υπόψη τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 23ης και 24ης Οκτωβρίου 2014,
 - έχοντας υπόψη το άρθρο 52 του Κανονισμού του,
 - έχοντας υπόψη την έκθεση της Επιτροπής Περιβάλλοντος, Δημόσιας Υγείας και Ασφάλειας των Τροφίμων και τις γνωμοδοτήσεις της Επιτροπής Βιομηχανίας, Έρευνας και Ενέργειας, της Επιτροπής Εξωτερικών Υποθέσεων, της Επιτροπής Ανάπτυξης, Επιτροπής Διεθνούς Εμπορίου και της Επιτροπής Μεταφορών και Τουρισμού (A8-0275/2015),
- A. λαμβάνοντας υπόψη ότι η αλλαγή του κλίματος αποτελεί μια επείγουσα και δυνητικά μη αναστρέψιμη παγκόσμια απειλή για τις ανθρώπινες κοινωνίες και τη βιόσφαιρα και ότι πρέπει, κατά συνέπεια, να αντιμετωπιστεί σε διεθνές επίπεδο από όλα τα μέρη·
- B. λαμβάνοντας υπόψη ότι σύμφωνα με τα επιστημονικά στοιχεία που παρουσιάστηκαν το 2014 στην 5η ΕΑ της IPCC, η αύξηση της θερμοκρασίας του κλιματικού συστήματος είναι αδιαμφισβήτητη· ότι η κλιματική αλλαγή συμβαίνει και οι ανθρώπινες δραστηριότητες αποτελούν την κυρίαρχη αιτία της υπερθέρμανσης που παρατηρήθηκε από τα μέσα του 20ου αιώνα· ότι οι εκτεταμένες και σημαντικές επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής είναι ήδη εμφανείς στα φυσικά και ανθρώπινα συστήματα σε όλες τις ηπείρους και τους ωκεανούς·
- Γ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η ΕΕ μείωσε τις εκπομπές της κατά 19% μεταξύ 1990 και 2013, στο πλαίσιο της εφαρμογής του Πρωτοκόλλου του Κιότο, ενώ παράλληλα το ΑΕΠ της αυξήθηκε περισσότερο από 45%· λαμβάνοντας υπόψη ότι οι παγκόσμιες εκπομπές αυξήθηκαν κατά περισσότερο από 50% μεταξύ 1990 και 2013·
- Δ. λαμβάνοντας υπόψη ότι σύμφωνα με τα τελευταία αποτελέσματα της NOAA (National Oceanic and Atmospheric Administration), για πρώτη φορά από τότε που άρχισαν οι μετρήσεις η παγκόσμια μηνιαία μέση συγκέντρωση διοξειδίου του άνθρακα στην ατμόσφαιρα υπερέβη, τον Μάρτιο του 2015, τα 400 μέρη ανά εκατομμύριο·
- Ε. λαμβάνοντας υπόψη ότι η έκθεση του Προγράμματος του ΟΗΕ για το Περιβάλλον (UNEP) σχετικά με το χάσμα προσαρμογής του 2014 (Adaptation Gap Report) επισημαίνει το υπέρογκο κόστος της αδράνειας και καταλήγει στο συμπέρασμα ότι το κόστος της προσαρμογής των αναπτυσσόμενων χωρών στην κλιματική αλλαγή θα αγγίξει κατά πάσα πιθανότητα διπλάσια ή τριπλάσια επίπεδα έναντι των προηγούμενων εκτιμήσεων της τάξης των 70-100 δισεκατομμυρίων δολαρίων ετησίως έως το 2050, οδηγώντας σε σημαντικό χάσμα της χρηματοδότησης για την προσαρμογή μετά το 2020, εκτός εάν καταστούν διαθέσιμοι νέοι και πρόσθετοι χρηματοδοτικοί πόροι για την προσαρμογή·
- ΣΤ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η χρηματοδότηση για την αντιμετώπιση του κλιματικού προβλήματος είναι αναπόσπαστη από τα ευρύτερα προβλήματα της βιώσιμης χρηματοδότησης της παγκόσμιας ανάπτυξης·

- Z. λαμβάνοντας υπόψη ότι η κλιματική αλλαγή μπορεί να ενισχύσει τον ανταγωνισμό για πόρους, όπως τρόφιμα, νερό και βοσκότοπους, και μπορεί να καταστεί η μεγαλύτερη αιτία πληθυσμιακών μετακινήσεων, τόσο εντός όσο και υπεράνω των εθνικών συνόρων, στο σχετικά άμεσο μέλλον·
- H. λαμβάνοντας υπόψη ότι στη διάσκεψη της Ντόχα για την κλιματική αλλαγή, τον Δεκέμβριο του 2012, τα Μέρη ενέκριναν μια τροποποίηση στο Πρωτόκολλο που θεσπίζει δεύτερη περίοδο ανάληψης υποχρεώσεων στο πλαίσιο του Πρωτοκόλλου του Κιότο, η οποία αρχίζει την 1η Ιανουαρίου 2013 και λήγει την 31η Δεκεμβρίου 2020, με νομικά δεσμευτική ανάληψη υποχρεώσεων για τη μείωση των εκπομπών, τη συμπερίληψη ενός νέου αερίου (τριφθοριούχο άζωτο), έναν φιλόδοξο μηχανισμό για μια απλουστευμένη διαδικασία η οποία θα επιτρέπει σε ένα Συμβαλλόμενο Μέρος να προσαρμόσει τη δέσμευσή του αυξάνοντας τη φιλοδοξία του στη διάρκεια μιας περιόδου ανάληψης υποχρεώσεων και, τέλος, μια διάταξη που προσαρμόζει αυτόματα το στόχο ενός Συμβαλλόμενου Μέρους προκειμένου αυτό να αποτρέψει αύξηση των εκπομπών του στο διάστημα 2013 έως 2020 πέραν των μέσων εκπομπών του των ετών 2008 έως 2010·
- Θ. λαμβάνοντας υπόψη ότι τα Συμβαλλόμενα Μέρη της UNFCCC αποφάσισαν στην COP 18 (απόφαση αριθ. 23/CP.18) να εγκρίνουν έναν στόχο ισόρροπης εκπροσώπησης των φύλων στους φορείς που έχουν συσταθεί δυνάμει της Σύμβασης και του Πρωτοκόλλου του Κιότο, προκειμένου να βελτιωθεί η συμμετοχή των γυναικών και να υπάρχει αποτελεσματικότερη ενημέρωση για την κλιματική αλλαγή που θα καλύπτει επί ίσοις όροις τις ανάγκες γυναικών και ανδρών, και να εσπεύεται η πρόοδος που έχει σημειωθεί στην επίτευξη του στόχου της ισόρροπης εκπροσώπησης των φύλων στο πλαίσιο της προώθησης μιας κλιματικής πολιτικής που θα ενσωματώνει τη διάσταση του φύλου·
- I. λαμβάνοντας υπόψη ότι ο μετριασμός της αύξησης της θερμοκρασίας του πλανήτη δεν μπορεί να θεωρηθεί εμπόδιο στην προσπάθεια οικονομικής ανάπτυξης αλλά αντιθέτως πρέπει να θεωρηθεί μοχλός για την επίτευξη νέας και βιώσιμης οικονομικής ανάπτυξης και απασχόλησης·
- ΙΑ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η ΕΕ έχει μέχρι στιγμής διαδραματίσει ηγετικό ρόλο στην προσπάθεια μετριασμού της αύξησης της θερμοκρασίας του πλανήτη και θα συνεχίσει να κάνει το ίδιο κατά την πορεία προς μια νέα διεθνή συμφωνία για το κλίμα στο Παρίσι στα τέλη του 2015· ζητεί η φιλοδοξία αυτή να εκπληρωθεί και από τους άλλους μεγάλους παραγωγούς αερίων·

Επείγουσα ανάγκη ανάληψης δράσης σε παγκόσμιο επίπεδο

1. αναγνωρίζει την τεράστια διάσταση και σοβαρότητα των κινδύνων που εγκυμονεί η κλιματική αλλαγή και είναι εξαιρετικά ανήσυχο για το γεγονός ότι ο κόσμος κάθε άλλο παρά είναι στο σωστό δρόμο για να μην ξεπεράσει τους 2°C η υπερθέρμανση του πλανήτη· καλεί τις κυβερνήσεις να λάβουν, χωρίς καθυστέρηση, δεσμευτικά μέτρα κατά της κλιματικής αλλαγής και για την επίτευξη μιας φιλόδοξης και νομικά δεσμευτικής παγκόσμιας συμφωνίας στο Παρίσι το 2015 προκειμένου να υλοποιηθεί ο στόχος αυτός·
2. σημειώνει ότι, σύμφωνα με τα ευρήματα της IPCC στην 5η ΕΑ, ο παγκόσμιος προϋπολογισμός του άνθρακα που είναι διαθέσιμος μετά το 2011, προκειμένου να υπάρξει πιθανότητα η αύξηση της παγκόσμιας μέσης θερμοκρασίας να μην ξεπεράσει

τους 2 °C σε σχέση με τα προβιομηχανικά επίπεδα, είναι 1 1010 Gtons CO₂. τονίζει ότι όλες οι χώρες πρέπει να συμβάλουν και ότι η καθυστέρηση στην ανάληψη δράσης θα αυξήσει το κόστος και θα μειώσει τις επιλογές· υπογραμμίζει τα συμπεράσματα της έκθεσης της Νέας Οικονομίας για το Κλίμα με τίτλο «Βελτίωση της Ανάπτυξης, Βελτίωση του Κλίματος», σύμφωνα με τα οποία χώρες όλων των εισοδηματικών επιπέδων έχουν την ευκαιρία για επίτευξη βιώσιμης οικονομικής ανάπτυξης με ταυτόχρονο περιορισμό των τεράστιων κινδύνων της κλιματικής αλλαγής· συνιστά οι συμφωνίες και οι συμβάσεις να επιδιώκουν τη συμμετοχή των προς ένταξη στην ΕΕ χωρών στα προγράμματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το κλίμα·

3. υπενθυμίζει ότι η συγκράτηση της μέσης αύξησης της θερμοκρασίας του πλανήτη κατά 2 °C δεν αποτελεί εγγύηση για την αποτροπή σημαντικών δυσμενών κλιματικών επιπτώσεων· καλεί τη Διάσκεψη των Συμβαλλομένων Μερών να εξετάσει το ενδεχόμενο περιορισμού της μέσης αύξησης της θερμοκρασίας του πλανήτη κατά 1,5 °C·
4. σημειώνει ότι, σύμφωνα τα ευρήματα της IPCC στην 5η ΕΑ, ακόμη και η πλήρης παύση των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα από τις βιομηχανικές χώρες δεν θα διασφαλίσει την μη υπέρβαση του στόχου των 2°C χωρίς νέες, σημαντικές δεσμεύσεις από τις αναπτυσσόμενες χώρες·
5. θεωρεί ότι είναι απαραίτητο όλες οι χώρες να υποβάλουν τις εθνικά καθορισμένες προθέσεις συνεισφοράς τους (INDC) το συντομότερο, προκειμένου να συμβάλουν αποτελεσματικά και να αποδείξουν ότι όλα τα κράτη προχωρούν, σύμφωνα με την εκάστοτε εθνική τους πραγματικότητα, προς την ίδια κατεύθυνση· πιστεύει ότι οι εν λόγω εθνικά καθορισμένες προθέσεις συνεισφοράς τους (INDC) μπορούν, επίσης, να περιλαμβάνουν δράσεις προσαρμογής, καθώς αποτελούν προτεραιότητα για πολλές χώρες·
6. αναγνωρίζει τη θεμελιώδη σημασία ενός σταθερού κλιματικού συστήματος για την επισιτιστική ασφάλεια, την παραγωγή ενέργειας, το νερό και την υγιεινή, για τις υποδομές και για την προστασία της βιοποικιλότητας, των χερσαίων και θαλάσσιων οικοσυστημάτων, καθώς και για την παγκόσμια ειρήνη και ευημερία· υπενθυμίζει ότι η κλιματική αλλαγή επιταχύνει την απώλεια βιοποικιλότητας· χαιρετίζει κατά συνέπεια την παπική εγκύκλιο «Laudato Si»·
7. σημειώνει τη δέσμευση της G7 για απεξάρτηση της παγκόσμιας οικονομίας από τις ανθρακούχες εκπομπές εντός του αιώνα και για μετασχηματισμό του τομέα της ενέργειας μέχρι το 2050· υπενθυμίζει ότι απαιτείται απαλλαγή από τις ανθρακούχες εκπομπές πολύ νωρίτερα, προκειμένου να συμβαδίσουμε με τα επιστημονικά στοιχεία και να υπάρχει πιθανότητα η θερμοκρασία του πλανήτη να μην αυξηθεί πάνω από 2°C· καλεί τα Μέρη που είναι σε θέση να το κάνουν να εκπληρώσουν τους εθνικούς στόχους απαλλαγής από τις ανθρακούχες εκπομπές και να υλοποιήσουν τις σχετικές στρατηγικές θέτοντας σε προτεραιότητα τη σταδιακή εξάλειψη των εκπομπών άνθρακα, ως την πλέον ρυπογόνο πηγή ενέργειας·
8. επισημαίνει ότι οι χώρες που δεν έχουν την απαραίτητη ικανότητα να δρομολογήσουν τις εθνικές συνεισφορές τους, μπορούν να επωφεληθούν από τους μηχανισμούς στήριξης, όπως το Παγκόσμιο Περιβαλλοντικό Ταμείο, το αναπτυξιακό πρόγραμμα του ΟΗΕ, ή η συμμαχία για την αλλαγή του κλίματος του πλανήτη καθώς και η ευρωπαϊκή στήριξη·

Μια φιλόδοξη, παγκόσμια, νομικά δεσμευτική συμφωνία

9. τονίζει ότι το Πρωτόκολλο του 2015 πρέπει να είναι νομικά δεσμευτικό και φιλόδοξο από την αρχή όταν εγκριθεί στο Παρίσι, και θα πρέπει να αποσκοπεί στη σταδιακή κατάργηση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου έως το 2050 ή λίγο μετά, προκειμένου να παραμείνουμε σε οικονομικά αποδοτική πορεία όσον αφορά τις εκπομπές, συμβατή με τον στόχο της μη υπέρβασης των 2 °C, και να επιτευχθεί το συντομότερο δυνατόν η κορύφωση των παγκόσμιων εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου (GHG): ζητεί από την ΕΕ να συνεργαστεί με τους διεθνείς εταίρους της για τον σκοπό αυτό, προσφέροντας παραδείγματα καλών πρακτικών· υπογραμμίζει ότι η συμφωνία πρέπει να παρέχει ένα προβλέψιμο πλαίσιο το οποίο ενθαρρύνει τις επενδύσεις και την κλιμακωτή εφαρμογή από τις επιχειρήσεις αποτελεσματικών μειώσεων των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα και τεχνολογιών προσαρμογής·
10. συνιστά να μην επιδιωχθούν στο θέμα της μείωσης των παγκόσμιων εκπομπών λύσεις που θα επέτρεπαν υψηλές εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα το 2050 και μετά, καθώς αυτό θα συνεπαγόταν σημαντικούς κινδύνους και εξάρτηση από τεχνολογίες μη δοκιμασμένες, με ένταση ενέργειας και δαπανηρές, για τη δέσμευση του CO₂ από την ατμόσφαιρα και την αποθήκευσή του· ανάλογα με το επίπεδο υπέρβασης των οριακών τιμών, η ικανότητα τυχόν τέτοιων λύσεων να διατηρήσουν την κλιματική αλλαγή κάτω από τους 2 °C αύξηση εξαρτάται από τη διαθεσιμότητα και την ευρεία χρήση βιομάζας για την παραγωγή ενέργειας με τεχνολογίες δέσμευσης και αποθήκευσης διοξειδίου του άνθρακα (BECCS), από την αποψίλωση χωρίς εύλογες διαθέσιμες εκτάσεις γης, καθώς και από τη χρήση άλλων άγνωστων τεχνολογιών δέσμευσης διοξειδίου του άνθρακα (CDR), που δεν έχουν αναπτυχθεί ακόμη·
11. πιστεύει ότι μια φιλόδοξη και νομικά δεσμευτική διεθνής συμφωνία θα συμβάλει στην αντιμετώπιση των ανησυχιών των συναφών τομέων όσον αφορά τη διαρροή άνθρακα και την ανταγωνιστικότητα και ιδίως του τομέα που χαρακτηρίζεται από ένταση ενέργειας·
12. θεωρεί ότι σε περίπτωση διαφοράς μεταξύ του επιπέδου φιλοδοξιών της συνολικής INDC (ΕΚΠΣ) που υποβλήθηκε πριν από τη σύνοδο των Παρισίων και του απαραίτητου επιπέδου μείωσης των αερίων του θερμοκηπίου προκειμένου να κρατηθεί η αύξηση θερμοκρασίας κάτω από τους 2°C, θα απαιτηθεί να εκπονηθεί ένα πρόγραμμα εργασίας που να αρχίσει το 2016, ώστε να καθοριστούν τα συμπληρωματικά μέτρα για τη μείωση των εκπομπών· ζητά μια διαδικασία συνολικής επανεξέτασης, κάθε πέντε έτη, που θα εγγυάται τον δυναμισμό του εφαρμοζόμενου μηχανισμού και θα επιτρέπει να αυξηθεί το επίπεδο φιλοδοξίας στις δεσμεύσεις για μείωση των εκπομπών, βάσει των πλέον πρόσφατων επιστημονικών δεδομένων· καλεί τα Μέρη να στηρίζουν την εφαρμογή πενταετών περιόδων δέσμευσης ως την πιο κατάλληλη επιλογή, ώστε να αποφευχθεί η εμπλοκή σε χαμηλά επίπεδα φιλοδοξίας, να αυξηθεί η πολιτική λογοδοσία και να καταστεί δυνατή η αναθεώρηση των στόχων προκειμένου αυτοί να αντιστοιχούν στις επιστημονικές συστάσεις ή στις νέες τεχνικές εξελίξεις που θα μπορούσαν να επιτρέψουν ένα υψηλότερο επίπεδο φιλοδοξίας·
13. εκφράζει ανησυχία για το γεγονός ότι η αρχική ανάλυση για τη συνολική επίπτωση των INDC που έχουν υποβληθεί μέχρι τώρα καταλήγει στο συμπέρασμα πως οι τρέχουσες μη αναθεωρημένες INDC θα είχαν ως αποτέλεσμα την αύξηση της μέσης παγκόσμιας θερμοκρασίας μεταξύ 2,7 °C και 3,5 °C· καλεί τα συμβαλλόμενα μέρη να συμφωνήσουν στην COP 21 στο Παρίσι να αναθεωρήσουν τις τρέχουσες INDC πριν από το 2020, ώστε να τις ευθυγραμμίσουν με τις πλέον πρόσφατες επιστημονικές

αξιολογήσεις και έναν ασφαλή και συμβατό με τον στόχο των 2°C παγκόσμιο προϋπολογισμό διοξειδίου του άνθρακα·

14. ζητεί την γενική αναζωογόνηση της πολιτικής της ΕΕ για το κλίμα, η οποία θα βοηθούσε στη δημιουργία μιας νέας δυναμικής στις διεθνείς συζητήσεις για το κλίμα και θα ευθυγραμμιζόταν με τα ανώτατα όρια δέσμευσης της ΕΕ προκειμένου έως το 2050 να μειωθούν οι εκπομπές θερμοκηπιακών αερίων κατά 80-95% σε σχέση με τα επίπεδα του 1990· λαμβάνει γνώση του δεσμευτικού στόχου ΕΕ 2030 για μείωση των θερμοκηπιακών αερίων τουλάχιστον κατά 40% σε σχέση με τα επίπεδα του 1990· καλεί τα κράτη μέλη να εξετάσουν τη δυνατότητα συμπληρωματικών δεσμεύσεων που θα προεκτείνουν το συμφωνημένο στόχο του 2030, συμπεριλαμβάνοντας ενέργειες έξω από την ΕΕ, ώστε να μπορέσει ο πλανήτης να επιτύχει το στόχο της μικρότερης από 2°C αύξησης της θερμοκρασίας·
15. υπενθυμίζει το ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 5ης Φεβρουαρίου 2014 το οποίο ζητεί να τεθούν τρεις δεσμευτικοί στόχοι: ενεργειακή απόδοση της τάξης του 40%, ποσοστό ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές τουλάχιστον 30% και μείωση των αερίων θερμοκηπίου κατά τουλάχιστον 40%, και καλεί εκ νέου το Συμβούλιο και την Επιτροπή να εγκρίνουν και να εφαρμόσουν, ως μέρος του πλαισίου της ΕΕ για τις κλιματικές και ενεργειακές πολιτικές έως το έτος 2030, μια πολύπλευρη προσέγγιση βασισμένη σε αμοιβαία ενισχυόμενους, συντονισμένους και συνεκτικούς στόχους ως προς τη μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου, τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και την ενεργειακή απόδοση· επισημαίνει ότι οι στόχοι σε θέματα ενεργειακής απόδοσης και ανανεώσιμων πηγών, βάσει των όσων έχει ζητήσει το Κοινοβούλιο, θα οδηγούσαν σε σημαντικά υψηλότερα από το 40% ποσοστά μείωσης των θερμοκηπιακών αερίων έως το 2030·
16. υπογραμμίζει την ανάγκη για ένα αποτελεσματικό μηχανισμό ελέγχου της συμμόρφωσης που θα εφαρμόζεται σε όλα τα συμβαλλόμενα μέρη στο πλαίσιο της συμφωνίας του 2015· τονίζει ότι η συμφωνία του 2015 πρέπει να προωθήσει τη διαφάνεια και τη λογοδοσία μέσω ενός κοινού συστήματος που θα βασίζεται σε κανόνες, συμπεριλαμβανομένων λογιστικών κανόνων και κανόνων ελέγχου, υποβολής εκθέσεων και επαλήθευσης· πιστεύει ότι η εξέλιξη του συστήματος διαφάνειας και λογοδοσίας θα πρέπει να πραγματοποιηθεί στο πλαίσιο μιας προοδευτικής σύγκλισης·
17. τονίζει ότι είναι σημαντικό να κρατηθούν τα ανθρώπινα δικαιώματα στο επίκεντρο των δράσεων που αφορούν την κλιματική αλλαγή και ζητεί από την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να διασφαλίσουν ότι η συμφωνία του Παρισιού θα περιέχει τις αναγκαίες διατάξεις για την κάλυψη της διάστασης «ανθρώπινα δικαιώματα» στο πλαίσιο της κλιματικής αλλαγής και θα προβλέπει βοήθεια προς τις πτωχότερες χώρες των οποίων οι δυνατότητες δυσχεραίνονται λόγω των επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής· τονίζει, στο πλαίσιο αυτό, την ανάγκη πλήρους σεβασμού των δικαιωμάτων των τοπικών κοινοτήτων και των αυτοχθόνων λαών που είναι ιδιαιτέρως ευάλωτοι στις δυσμενείς επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής·
18. ζητεί επίμονα από την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να διασφαλίσουν ότι η συμφωνία του Παρισιού θα αναγνωρίζει πως ο σεβασμός, η προστασία και η προαγωγή των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, που θα περιλαμβάνει την ισότητα των φύλων, την πλήρη και ισότιμη συμμετοχή των γυναικών και την ενεργό προώθηση της δίκαιης προσαρμογής του εργατικού δυναμικού μέσω της δημιουργίας θέσεων αξιοπρεπούς απασχόλησης υψηλής ποιότητας για όλους, συνιστούν προϋποθέσεις για την εφαρμογή αποτελεσματικών δράσεων για την κλιματική αλλαγή σε παγκόσμιο επίπεδο·

Η φιλοδοξία προ του 2020 και το Πρωτόκολλο του Κιότο

19. τονίζει ιδιαίτερα την επείγουσα ανάγκη προόδου στο ζήτημα της γεφύρωσης της «ψαλίδας» του ενός γιγατόνου που υπάρχει ανάμεσα στα επιστημονικά ευρήματα και στις σημερινές δεσμεύσεις των συμβαλλομένων μερών για την περίοδο μετά το 2020· τονίζει ιδιαίτερα τον σημαντικό ρόλο άλλων μέτρων πολιτικής στα οποία πρέπει να αφιερωθεί μια συλλογική προσπάθεια, όπου περιλαμβάνονται η ενεργειακή απόδοση, οι μεγάλες ενεργειακές εξοικονομήσεις, οι ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, η αποδοτικότητα των πόρων, η σταδιακή κατάργηση της παραγωγής και κατανάλωσης υδροφθορανθράκων (HFC), η σταδιακή κατάργηση των επιδοτήσεων για τα ορυκτά καύσιμα, συμπεριλαμβανομένης της χρηματοδότησης της εξαγωγής τεχνολογίας σταθμών ηλεκτροπαραγωγής με άνθρακα, και η ενίσχυση του ρόλου της ευρείας τιμολόγησης του άνθρακα, ως συμβολή στη γεφύρωση της ψαλίδας του ενός γιγατόνου·
20. επισημαίνει ότι η ΕΕ είναι πλέον στη σωστή πορεία για να υλοποιήσει τους στόχους για τη μείωση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου και για την ενέργεια από ανανεώσιμες πηγές μέχρι το 2020, ότι έχει σημειωθεί σημαντική βελτίωση ως προς την ένταση της χρήσης ενέργειας, χάρη σε αποδοτικότερα κτίρια, προϊόντα, βιομηχανικές διεργασίες και οχήματα ενώ η ευρωπαϊκή οικονομία έχει μεγεθυνθεί από το 1990 κατά 45%· τονίζει ότι οι στόχοι 20-20-20 για τη μείωση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου, την ενέργεια από ανανεώσιμες πηγές και την εξοικονόμηση ενέργειας διαδραμάτισαν καίριο ρόλο στην προώθηση αυτής της διαδικασίας και στη διατήρηση της απασχόλησης άνω των 4,2 εκατομμυρίων ατόμων σε διάφορες οικολογικές βιομηχανίες¹, με συνεχή ανάπτυξη στη διάρκεια της οικονομικής κρίσης·
21. καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να υποβάλουν στην UNFCCC τις τελευταίες προβλέψεις σχετικά με τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου της ΕΕ για την περίοδο μέχρι το 2020 και να αναγγείλουν ότι η ΕΕ θα ξεπεράσει κατά τουλάχιστον 2 γιγατόνους τον στόχο της για μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου μέχρι το 2020·
22. διευκρινίζει ότι, παρά το γεγονός ότι η δεύτερη περίοδος δέσμευσης του Πρωτοκόλλου του Κιότο θα περιοριστεί στην έκτασή της, θα πρέπει να ιδωθεί ως ένα σημαντικό ενδιάμεσο βήμα, και ως εκ τούτου καλεί τα συμβαλλόμενα μέρη, συμπεριλαμβανομένων των κρατών μελών της Ένωσης, να ολοκληρώσουν τη διαδικασία επικύρωσης το συντομότερο δυνατόν και εν πάση περιπτώσει πριν από τον Δεκέμβριο του 2015· επισημαίνει ότι το Κοινοβούλιο ολοκλήρωσε τη συμβολή του δίνοντας την έγκρισή του κι ότι η συμμετοχή της κοινωνίας των πολιτών και η εν λόγω διαφάνεια είναι απαραίτητες ώστε να βοηθήσουν να γίνουν κατανοητές οι διαπραγματεύσεις και να αναπτυχθεί η εμπιστοσύνη μεταξύ όλων των Μερών ενόψει της Διάσκεψης του Παρισιού·

Ατζέντα λύσεων

23. καλεί την ΕΕ και τα κράτη μέλη της να συνεργαστούν με όλους τους φορείς της κοινωνίας των πολιτών (τις τοπικές αρχές, τον ιδιωτικό τομέα, τις ΜΚΟ και τις τοπικές κοινότητες) στην ανάπτυξη πρωτοβουλιών για τη μείωση των εκπομπών σε καίριους τομείς (ενέργεια, τεχνολογίες, πόλεις, μεταφορές κλπ.) καθώς και πρωτοβουλιών για

¹ Στοιχεία της Eurostat για τον τομέα περιβαλλοντικών αγαθών και υπηρεσιών όπως παρατίθενται στο «Πλαίσιο πολιτικής για το κλίμα και την ενέργεια κατά την περίοδο από το 2020 έως το 2030» (COM(2014)0015)·

την προσαρμογή και την ανθεκτικότητα ως απάντηση σε ζητήματα προσαρμογής, ιδίως σε ό,τι αφορά την πρόσβαση σε νερό, την επισιτιστική ασφάλεια και την πρόληψη των κινδύνων· καλεί όλες τις κυβερνήσεις και όλους τους φορείς της κοινωνίας των πολιτών να υποστηρίξουν και να ενισχύσουν το εν λόγω πρόγραμμα δράσης·

24. επισημαίνει ότι ένα ακόμη ευρύτερο φάσμα μη κρατικών φορέων αναλαμβάνουν δράση για την απαλλαγή από τις ανθρακούχες εκπομπές και την αύξηση της ανθεκτικότητας απέναντι στην κλιματική αλλαγή· τονίζει κατά συνέπεια τη σημασία ενός δομημένου και εποικοδομητικού διαλόγου μεταξύ των κυβερνήσεων, της επιχειρηματικής κοινότητας, των πόλεων, των περιφερειών, των διεθνών οργανισμών, της κοινωνίας των πολιτών και των ακαδημαϊκών ιδρυμάτων, προκειμένου να κινητοποιηθεί μια ισχυρή παγκόσμια δράση για τη δημιουργία ανθεκτικών στην κλιματική αλλαγή κοινωνιών με χαμηλές εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα· τονίζει τον ρόλο τους στη δημιουργία ώθησης πριν από τη διάσκεψη του Παρισιού και υπέρ της «Ατζέντας δράσης Λίμα-Παρισιού»· επισημαίνει εν προκειμένω ότι το σχέδιο δράσης όσον αφορά τη Λίμα και το Παρίσι ενθαρρύνει όσους αναλαμβάνουν πρωτοβουλίες να επιταχύνουν τις εργασίες τους και να υποβάλουν τα πρώτα τους αποτελέσματα στη Διάσκεψη του Παρισιού·
25. ενθαρρύνει τη δημιουργία μηχανισμών που διευκολύνουν την προώθηση αυτών των δυναμικών λύσεων, όπως η σήμανση των καινοτόμων έργων της κοινωνίας των πολιτών·
26. επισημαίνει ότι η βιοοικονομία έχει τη δυνατότητα να συμβάλει σημαντικά στην εκ νέου εκβιομηχάνιση και στη δημιουργία νέων θέσεων απασχόλησης στην ΕΕ και τον υπόλοιπο κόσμο·
27. επισημαίνει ότι η επιδίωξη μιας κυκλικής οικονομίας μπορεί να συμβάλλει σε σημαντικό βαθμό στην επίτευξη των στόχων με την καταπολέμηση της κατασπατάλησης τροφίμων και την επαναχρησιμοποίηση των πρώτων υλών·
28. υπενθυμίζει στα συμβαλλόμενα μέρη και στον ίδιο τον ΟΗΕ ότι η μεμονωμένη δράση είναι εξίσου σημαντική με τη δράση των κυβερνήσεων και των οργανισμών· ζητεί κατά συνέπεια προσπάθειες για τη διοργάνωση εκστρατειών και δράσεων ευαισθητοποίησης και ενημέρωσης του κοινού σχετικά με τις μικρές και μεγάλες πράξεις που συμβάλλουν στην καταπολέμηση της κλιματικής αλλαγής τόσο στις αναπτυγμένες όσο και στις αναπτυσσόμενες χώρες·
29. καλεί επίσης τον επιχειρηματικό κόσμο να αναλάβει και να τηρήσει ενεργά τις ευθύνες του και να στηρίξει ενεργά τη συμφωνία για το κλίμα, ακόμη και εκ των προτέρων·

Εκτεταμένες προσπάθειες σε όλους τους τομείς

30. χαιρετίζει την ανάπτυξη συστημάτων εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπών σε παγκόσμιο επίπεδο, συμπεριλαμβανομένων των 17 συστημάτων εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπών που λειτουργούν επί του παρόντος σε τέσσερις ηπείρους και αντιστοιχούν στο 40% του παγκόσμιου ΑΕγχΠ βοηθώντας στη μείωση των παγκοσμίων εκπομπών κατά τρόπο οικονομικά αποδοτικό· προτρέπει την Επιτροπή να προαγάγει τη σύνδεση του συστήματος εμπορίας εκπομπών (ΣΕΔΕ) της ΕΕ με άλλα συστήματα εμπορίας εκπομπών, με σκοπό τη δημιουργία διεθνών μηχανισμών εμπορίας ανθρακικών εκπομπών, ώστε να αυξηθεί η κλιματική φιλοδοξία και ταυτόχρονα να μειωθεί ο κίνδυνος διαρροών άνθρακα χάρη στην παροχή ίσων όρων ανταγωνισμού· καλεί

ωστόσο την Επιτροπή να λάβει μέτρα προκειμένου να διασφαλιστεί ότι η σύνδεση του ΣΕΔΕ της ΕΕ και των άλλων συστημάτων δεν θα υπονομεύσει τους στόχους της ΕΕ για το κλίμα και την εμβέλεια του ΣΕΔΕ της ΕΕ· ζητεί να σχεδιαστούν κανόνες για τους μηχανισμούς αυτούς, συμπεριλαμβανομένων κανόνων λογιστικής, και να υπάρξει μέριμνα ώστε οι διεθνείς αγορές και οι δεσμοί μεταξύ εγχωρίων αγορών εκπομπών άνθρακα να συμβάλλουν διαρκώς στον μετριασμό και να μην υποσκάπτουν τους ευρωπαϊκούς στόχους εγχώριας μείωσης·

31. τονίζει την ανάγκη να διασφαλιστεί ένα προβλέψιμο κανονιστικό περιβάλλον το οποίο να κατευθύνει τις επενδύσεις σε μέτρα μείωσης των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου και να προωθεί τη μετάβαση σε μια οικονομία χαμηλών εκπομπών άνθρακα·
32. ζητεί μια συμφωνία η οποία θα καλύπτει με ολοκληρωμένο τρόπο τομείς και εκπομπές και θα καθορίζει απόλυτους στόχους που θα εφαρμόζονται στο σύνολο της οικονομίας σε συνδυασμό με τους προϋπολογισμούς εκπομπών οι οποίοι θα πρέπει να εξασφαλίζουν τον υψηλότερο δυνατό βαθμό φιλοδοξίας· υπογραμμίζει ότι σύμφωνα με τα συμπεράσματα της IPCC η χρήση των εδαφών (γεωργία, κτηνοτροφία, δάση και άλλες χρήσεις εδαφών), έχει σημαντικό δυναμικό αποδοτικότητας για το μετριασμό της κλιματικής αλλαγής και την ενίσχυση της ανθεκτικότητας και ότι απαιτείται να ενισχυθεί η διεθνής συνεργασία ώστε να μεγιστοποιηθούν οι δυνατότητες δέσμευσης του διοξειδίου του άνθρακα των δασών και των υγροτόπων· υπογραμμίζει ότι η συμφωνία θα πρέπει να θεσπίζει ένα ολοκληρωμένο λογιστικό πλαίσιο για τις εκπομπές και τις απορροφήσεις από την χρήση της γης (LULUCF)· τονίζει ειδικότερα ότι οι ενέργειες μετριασμού και προσαρμογής κατά το χαρακτηρισμό εκτάσεων γης πρέπει να επιδιώκουν την επίτευξη κοινών στόχων και να μη παραβιάζουν άλλους στόχους βιώσιμης ανάπτυξης·
33. επισημαίνει ότι η αποψίλωση και υποβάθμιση των δασών ευθύνεται κατά 20% για τις παγκόσμιες εκπομπές θερμοκηπιακών αερίων και τονίζει το ρόλο των δασών στον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής και την ανάγκη ενίσχυσης των δυνατοτήτων προσαρμογής και της ανθεκτικότητας των δασών στην κλιματική αλλαγή· καλεί την ΕΕ να επιδιώξει τον στόχο της για παύση της παγκόσμιας απώλειας δασών έως το 2030 και μείωση τουλάχιστον κατά το ήμισυ της αποψίλωσης των τροπικών δασών έως το 2020 σε σχέση με τα επίπεδα του 2008· υπογραμμίζει ότι η επίτευξη των δεσμεύσεων αυτών, σε συνδυασμό με την αποκατάσταση 350 εκατομμυρίων εκταρίων δασών, όπως απαιτεί η διακήρυξη της Νέας Υόρκης για τα δάση, μπορεί να μειώσει κατά 4,5 έως 8,8 δισεκατομμύρια τόνους ετησίως το CO₂ μέχρι το 2030· τονίζει ότι χωρίς μια νέα, σημαντική προσπάθεια μετριασμού εστιασμένη στον τομέα των τροπικών δασών (REDD+), η επίτευξη του στόχου της μη υπέρβασης των 2° C δείχνει αδύνατη· καλεί ακόμη την ΕΕ να αυξήσει τη διεθνή χρηματοδότηση για τον περιορισμό της αποψίλωσης των δασών στις αναπτυσσόμενες χώρες·
34. επισημαίνει την αποτελεσματικότητα του υφιστάμενου μηχανισμού μετριασμού REDD+ και ενθαρρύνει τα κράτη μέλη της ΕΕ να τον συμπεριλάβουν σε κάθε προσπάθεια μετριασμού της κλιματικής αλλαγής· καλεί τα κράτη μέλη να συνάψουν οικειοθελείς διεθνείς εταιρικές σχέσεις μετριασμού με τις αναπτυσσόμενες χώρες, ιδίως τις χώρες που πλήττονται από την αποψίλωση των τροπικών δασών, προκειμένου να παράσχουν οικονομική ή τεχνική συνδρομή για την παύση της αποψίλωσης μέσω της εφαρμογής βιώσιμων πολιτικών χρήσης γης ή μέσω διαχειριστικών μεταρρυθμίσεων· καλεί την Επιτροπή να προτείνει αυστηρά μέτρα για την παύση των εισαγωγών στην ΕΕ αγαθών που προέρχονται από παράνομη δασική αποψίλωση· τονίζει το ρόλο του

επιχειρηματικού κόσμου στην εξάλειψη της ζήτησης για βασικά προϊόντα προερχόμενα από παράνομη αποψίλωση δασών·

35. υπενθυμίζει ότι οι μεταφορές συνιστούν τον δεύτερο μεγαλύτερο τομέα παραγωγής εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου και εμμένει στην ανάγκη θέσπισης μιας σειράς μέτρων για τη μείωση των εκπομπών του εν λόγω τομέα· επαναλαμβάνει την ανάγκη για τα Συμβαλλόμενα Μέρη της UNFCCC να ενεργήσουν για την αποτελεσματική ρύθμιση των εκπομπών από τις διεθνείς αεροπορικές και θαλάσσιες μεταφορές, σύμφωνα με τις απαιτήσεις περί επάρκειας και επείγοντος· καλεί όλα τα Συμβαλλόμενα Μέρη να συνεργαστούν μέσω του Διεθνούς Οργανισμού Πολιτικής Αεροπορίας (ICAO) και του Διεθνούς Ναυτιλιακού Οργανισμού (IMO), προκειμένου να αναπτύξουν ένα παγκόσμιο πλαίσιο πολιτικής που θα παρέχει τη δυνατότητα αποτελεσματικής απόκρισης, και να παράσχουν μέτρα για τον ορισμό καταλλήλων στόχων πριν από το τέλος του 2016 ώστε να επιτευχθούν οι αναγκαίες μειώσεις εκπομπών για το στόχο των 2°C·
36. καλεί την Επιτροπή να προσφέρει την υποστήριξη και την τεχνογνωσία της στα συμβαλλόμενα μέρη της Διάσκεψης COP 21 κατά τον καθορισμό των εθνικών συνεισφορών τους, εντείνοντας παράλληλα την ευαισθητοποίηση όσον αφορά τον ρόλο του τομέα των μεταφορών στην υιοθέτηση ολοκληρωμένων στρατηγικών για τη μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου·
37. επισημαίνει ότι τόσο οι βραχυπρόθεσμες όσο και οι μακροπρόθεσμες στρατηγικές μετριασμού στις μεταφορές είναι απαραίτητες, προκειμένου να υλοποιηθούν οι φιλοδοξίες για μεγάλη μείωση των αερίων του θερμοκηπίου·
38. υπογραμμίζει τη σημασία της συνεκτίμησης της ιδιαίτερης κατάστασης των νησιωτικών και των απώτατων («εξόχως απόκεντρων») περιφερειών, ώστε οι περιβαλλοντικές επιδόσεις να μην επηρεάζουν την κινητικότητα και την προσπελασιμότητα, ιδίως σε αυτές τις περιοχές·
39. πιστεύει ότι χωρίς μεγαλύτερη εστίαση στη μείωση των εκπομπών από τον τομέα των μεταφορών, οι συνολικοί στόχοι για το κλίμα θα είναι αδύνατο να επιτευχθούν, καθώς οι μεταφορές είναι ο μοναδικός τομέας όπου οι εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου συνεχίζουν να αυξάνονται (κατά 30% τα τελευταία 25 έτη)· τονίζει ότι τούτο μπορεί να επιτευχθεί μόνο με δεσμευτικούς στόχους μείωσης των αερίων του θερμοκηπίου, μαζί με την πλήρη ενσωμάτωση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας στην αγορά, μια τεχνολογικά ουδέτερη προσέγγιση για απεξάρτηση από τον άνθρακα και με μια πιο ολοκληρωμένη πολιτική μεταφορών και επενδύσεων που θα ενσωματώνει πολιτικές αλλαγής του τρόπου εκτέλεσης των μεταφορών, σε συνδυασμό με την τεχνολογική πρόοδο, καθώς και με την αποφυγή των μεταφορών (π.χ. μέσω βιώσιμων τρόπων διοικητικής μέριμνας, έξυπνης χωροταξίας και ολοκληρωμένης διαχείρισης της κινητικότητας)·
40. τονίζει ότι περισσότερο από το ήμισυ του παγκόσμιου πληθυσμού ζει σήμερα σε πόλεις και οι αστικές συγκοινωνίες συμβάλλουν σημαντικά στις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου από τον τομέα των μεταφορών· καλεί, συνεπώς, την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να βελτιώσουν ενεργά την ευαισθητοποίηση σχετικά με τον ρόλο της βιώσιμης αστικής κινητικότητας στην εκπλήρωση των δεσμεύσεων για μετριασμό· τονίζει επίσης ότι η υπεύθυνη χρήση και πολεοδόμηση της γης και οι βιώσιμες λύσεις στις μεταφορές σε αστικές περιοχές συμβάλλουν αποτελεσματικά στον στόχο της μείωσης των εκπομπών CO₂·

41. τονίζει ότι ένα καλό ενεργειακό μείγμα είναι απαραίτητο στον τομέα των μεταφορών και μπορεί να επιτευχθεί με την προώθηση εναλλακτικών οχημάτων που κινούνται με φυσικό αέριο και βιοαέριο και με πολιτικές για την προώθηση βιώσιμων μεταφορικών μέσων, μεταξύ άλλων μέσω του εξηλεκτρισμού των μεταφορών, και για τη χρήση ευφύων συστημάτων μεταφορών· τονίζει την ανάγκη να εστιασθεί η προσοχή στους σιδηροδρόμους, το τραμ, τα ηλεκτροκίνητα λεωφορεία, τα ηλεκτρικά αυτοκίνητα και τα ηλεκτρικά ποδήλατα, να συνεκτιμηθεί η προοπτική του συνολικού κύκλου ζωής και να τεθεί ως στόχος η πλήρης εκμετάλλευση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας· ενθαρρύνει θερμά τις τοπικές αρχές δημοσίων συγκοινωνιών και τις εταιρείες μεταφορών να καταστούν πρωτοπόροι στη χρήση οχημάτων και τεχνολογιών χαμηλών εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα·
42. υπογραμμίζει το τεράστιο δυναμικό μείωσης των εκπομπών μέσω της μεγαλύτερης ενεργειακής απόδοσης και της αξιοποίησης καθαρών πηγών ενέργειας· θεωρεί ότι η μεγιστοποίηση της αποδοτικής χρήσης της ενέργειας παγκοσμίως είναι το πρώτο βήμα προς τη μείωση των εκπομπών που σχετίζονται με την ενέργεια, ενώ συγχρόνως συμβάλλει στην αντιμετώπιση του προβλήματος της άμβλυνσης της ενεργειακής πενίας·
43. επισημαίνει τις σοβαρές αρνητικές και συχνά μη αναστρέψιμες επιπτώσεις της απραξίας, υπενθυμίζοντας ότι η κλιματική αλλαγή επηρεάζει όλες τις περιοχές του κόσμου με διαφορετικούς αλλά εξαιρετικά επιζήμιους τρόπους, οδηγώντας σε μεταναστευτικές ροές και απώλειες ζωνών καθώς και σε οικονομικές, περιβαλλοντικές και κοινωνικές ζημιές· επισημαίνει τη σημασία των επιστημονικών στοιχείων ως μοχλού μακροπρόθεσμων αποφάσεων πολιτικής και ότι η φιλοδοξία θα πρέπει να βασίζεται σε αξιόπιστες επιστημονικές συστάσεις· τονίζει ότι μια συντονισμένη παγκόσμια πολιτική και οικονομική ώθηση για δραστηριότητες έρευνας, ανάπτυξης και καινοτομίας στους τομείς των τεχνολογιών καθαρής και ανανεώσιμης ενέργειας και της ενεργειακής απόδοσης, έχει καθοριστική σημασία για την επίτευξη των κλιματικών στόχων μας και τη διευκόλυνση της οικονομικής μεγέθυνσης·
44. καλεί την ΕΕ να εντείνει τις προσπάθειές της για τη ρύθμιση μιας παγκόσμιας σταδιακής κατάργησης των HFC στο πλαίσιο του πρωτοκόλλου του Μόντρεαλ· υπενθυμίζει ότι η ΕΕ έχει υιοθετήσει φιλόδοξη νομοθεσία για τη σταδιακή απόσυρση των HFCs κατά 79% μέχρι το 2030, καθώς διατίθενται ευρέως εναλλακτικές λύσεις φιλικές προς το περιβάλλον, και το δυναμικό τους θα πρέπει να αξιοποιηθεί πλήρως· σημειώνει ότι η σταδιακή κατάργηση των HFC αποτελεί έναν εύκολα υλοποιήσιμο στόχο όσον αφορά τις δράσεις μετριασμού εντός και εκτός της ΕΕ και καλεί την Ένωση να συμμετάσχει ενεργά στην προώθηση της παγκόσμιας δράσης για τους HFC·

Έρευνα, τεχνολογική ανάπτυξη και καινοτομία·

45. εκτιμά ότι η μεγαλύτερη αξιοποίηση των τεχνολογιών καθαρής ενέργειας στους τομείς όπου έχουν τον μεγαλύτερο αντίκτυπο εξαρτάται από τη δημιουργία και τη διατήρηση ισχυρού δυναμικού καινοτομίας τόσο στις αναπτυγμένες όσο και στις αναδυόμενες οικονομίες·
46. υπογραμμίζει ότι η ενίσχυση της καινοτομίας στις τεχνολογίες και τα επιχειρηματικά μοντέλα μπορεί να δώσει ώθηση τόσο στην οικονομική ανάπτυξη όσο και στη μείωση των εκπομπών· τονίζει ότι η τεχνολογία δεν θα στραφεί αυτομάτως σε μια κατεύθυνση χαμηλών εκπομπών, άλλα ότι θα απαιτηθούν σαφή πολιτικά μηνύματα, συμπεριλαμβανομένης της μείωσης των φραγμών της αγοράς και των κανονιστικών

εμποδίων στις νέες τεχνολογίες και τα επιχειρηματικά μοντέλα, καθώς και καλά στοχοθετημένες δημόσιες δαπάνες· ενθαρρύνει τα κράτη μέλη να αυξήσουν τις επενδύσεις στη δημόσια έρευνα και ανάπτυξη στον τομέα της ενέργειας προκειμένου να συμβάλουν στη δημιουργία του επόμενου κύματος αποδοτικών από πλευράς πόρων και χαμηλών εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα τεχνολογιών·

47. αναγνωρίζει τη σημασία της έρευνας και της καινοτομίας για την καταπολέμηση της κλιματικής αλλαγής και καλεί τα συμβαλλόμενα μέρη να μην εγκαταλείψουν τις προσπάθειες και να στηρίζουν τους ερευνητές και τις νέες τεχνολογίες που μπορούν να συμβάλουν στην επίτευξη τυχόν νέων στόχων μείωσης, καθώς και τις δράσεις περιορισμού και προσαρμογής στην κλιματική αλλαγή·
48. ενθαρρύνει την Επιτροπή να εκμεταλλευτεί καλύτερα το γεγονός ότι το πρόγραμμα Ορίζοντας 2020 είναι πλήρως ανοικτό στη συμμετοχή τρίτων χωρών, ιδίως στους τομείς της ενέργειας και της κλιματικής αλλαγής·
49. θεωρεί ότι η διαστημική πολιτική της ΕΕ και οι σχετικές επενδύσεις, συμπεριλαμβανομένης της εκτόξευσης δορυφόρων που παίζουν σημαντικό ρόλο στην παρακολούθηση των βιομηχανικών ατυχημάτων, της αποψίλωσης των δασών, της απερίμωσης κ.λπ., καθώς και η συνεργασία με εταίρους τρίτων χωρών, μπορούν να διαδραματίσουν καίριο ρόλο στην παρακολούθηση και την αντιμετώπιση των επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής παγκοσμίως·
50. τονίζει ότι η ΕΕ θα πρέπει να εντείνει τις προσπάθειές της όσον αφορά τη μεταφορά τεχνολογίας στις λιγότερο αναπτυγμένες χώρες (LDCs/ΛΑΧ) , επιδεικνύοντας ταυτόχρονα σεβασμό για τα υφιστάμενα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας·
51. ζητεί την πλήρη αναγνώριση και υποστήριξη του ρόλου που διαδραματίζουν το Κέντρο και Δίκτυο Τεχνολογίας Κλίματος (CTCN) και η Εκτελεστική Επιτροπή Τεχνολογίας στη διευκόλυνση της τεχνολογικής ανάπτυξης για τον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής και την προσαρμογή·
52. χαιρετίζει τις προσπάθειες συνεργασίας που έχουν καταβάλει η ΕΕ και το Υπουργείο Ενέργειας των Ηνωμένων Πολιτειών, ιδίως όσον αφορά την τεχνολογική έρευνα για την κλιματική αλλαγή· εκτιμά ότι υπάρχουν πολλές δυνατότητες περαιτέρω ερευνητικής συνεργασίας μεταξύ της ΕΕ και άλλων σημαντικών οικονομιών· υπογραμμίζει ότι τα αποτελέσματα της δημοσίως χρηματοδοτούμενης έρευνας θα πρέπει να διατίθενται ελεύθερα·
53. επισημαίνει ότι, για τον μετριασμό και την προσαρμογή στην αλλαγή του κλίματος θα πρέπει να εξεταστεί η χρήση των διαστημικών πόρων κατά την εφαρμογή των μέτρων, ιδίως μέσω της παρακολούθησης και εποπτείας των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου. καλεί την Επιτροπή να συμβάλει ενεργά σε ένα παγκόσμιο σύστημα παρακολούθησης των εκπομπών CO₂ και CH₄· καλεί την Επιτροπή να προωθήσει τις προσπάθειες για την ανάπτυξη ενός ενωσιακού συστήματος μέτρησης των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου, με αυτόνομο και μη εξαρτώμενο τρόπο, χρησιμοποιώντας και διευρύνοντας τις αποστολές του προγράμματος Copernicus·

Χρηματοδότηση μέτρων για την κλιματική αλλαγή: ακρογωνιαίος λίθος της συμφωνίας του Παρισιού

54. θεωρεί ότι το θέμα των μέσων υλοποίησης –συμπεριλαμβανομένης της χρηματοδότησης για το κλίμα, της μεταφοράς τεχνολογίας και της δημιουργίας ικανοτήτων– θα διαδραματίσει σημαντικό ρόλο στην επίτευξη συμφωνίας στη Διάσκεψη του Παρισιού και ως εκ τούτου καλεί την ΕΕ και τις άλλες χώρες να ετοιμάσουν μια αξιόπιστη «μία χρηματοδοτική δέσμη» που θα καλύψει και την προ και την μετά το 2020 περίοδο, ώστε να στηρίξει τις μεγάλες προσπάθειες που απαιτούνται για τη μείωση των εκπομπών του θερμοκηπίου και την προσαρμογή στις επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής· ζητεί να συμπεριληφθεί στη συμφωνία η χρηματοδότηση για την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής ως δυναμικό στοιχείο που αντικατοπτρίζει τη μεταβαλλόμενη περιβαλλοντική και οικονομική πραγματικότητα και υποστηρίζει την αύξηση της φιλοδοξίας των δράσεων συνεισφοράς στο μετριασμό και προσαρμογής· καλεί κατά συνέπεια όλα τα συμβαλλόμενα μέρη να μεριμνήσουν ώστε να συμβάλλουν στη χρηματοδότηση για το κλίμα·
55. ζητεί από την ΕΕ και τα κράτη μέλη να συμφωνήσουν σε ένα οδικό χάρτη για την αύξηση της προβλεπόμενης, νέας και πρόσθετης χρηματοδότησης σύμφωνα με τις σημερινές δεσμεύσεις, προκειμένου να συμβάλουν κατά το τμήμα που τους αναλογεί στο συνολικό επιδιωκόμενο ποσό των 100 δισεκατομμυρίων δολαρίων ετησίως μέχρι το 2020 από διάφορες δημόσιες και ιδιωτικές πηγές· καλεί την ΕΕ να ενθαρρύνει όλες τις χώρες να συνεισφέρουν το μερίδιό τους αναλογεί όσον αφορά τη χρηματοδότηση για την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής· ζητεί τη θέσπιση ενός άρτιου πλαισίου ελέγχου και λογοδοσίας για την αποτελεσματική παρακολούθηση της υλοποίησης των δεσμεύσεων και των στόχων της χρηματοδότησης για το κλίμα· υπενθυμίζει ότι όσο αυξάνεται η χρηματοδότηση για την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής από τους προϋπολογισμούς ενίσχυσης, θα πρέπει επίσης να αυξάνεται ο συνολικός προϋπολογισμός ενίσχυσης, ως πρώτο βήμα για την επίτευξη πλήρους προσθετικότητας·
56. ζητεί την ανάληψη συγκεκριμένων ενωσιακών και διεθνών δεσμεύσεων για την παροχή πρόσθετων πόρων για την χρηματοδότηση της κλιματικής αλλαγής, όπως η δέσμευση κάποιων δικαιωμάτων εκπομπών στο πλαίσιο του ΣΕΔΕ της ΕΕ της περιόδου 2021-2030 και η μεταβίβαση εσόδων από τα ενωσιακά και διεθνή μέτρα για τις εκπομπές της αεροπορίας και της ναυτιλίας στη διεθνή χρηματοδότηση για το κλίμα και στο Πράσινο Ταμείο για το Κλίμα, μεταξύ άλλων και σε έργα τεχνολογικής καινοτομίας·
57. ζητεί την ευρεία τιμολόγηση του άνθρακα ως παγκόσμιο μέσο διαχείρισης των εκπομπών και την μεταβίβαση, σε επενδύσεις που σχετίζονται με το κλίμα, τόσο των εσόδων από την εμπορία εκπομπών όσο και των εσόδων που προέρχονται από την τιμολόγηση του άνθρακα από τα καύσιμα που προορίζονται για τις διεθνείς μεταφορές· ζητεί ακόμη τη μερική χρήση γεωργικών επιδοτήσεων για τη διασφάλιση επενδύσεων στην παραγωγή και χρήση ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές μέσα στις γεωργικές εκμεταλλεύσεις· επισημαίνει τη σημασία της κινητοποίησης κεφαλαίων από τον ιδιωτικό τομέα και της απελευθέρωσης των απαιτούμενων επενδύσεων σε τεχνολογίες χαμηλών επιπέδων ανθρακούχων εκπομπών· ζητεί από τις κυβερνήσεις και τους δημόσιους και ιδιωτικούς χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς, συμπεριλαμβανομένων των τραπεζών, των συνταξιοδοτικών ταμείων και των ασφαλιστικών εταιρειών, να αναλάβουν μια φιλόδοξη δέσμευση υπέρ της ευθυγράμμισης των δανειοδοτικών και επενδυτικών πρακτικών με τον στόχο της μη υπέρβασης των 2°C και υπέρ της απόρριψης των ορυκτών καυσίμων, συμπεριλαμβανομένης της σταδιακής κατάργησης των εξαγωγικών πιστώσεων για επενδύσεις σε ορυκτά καύσιμα· ζητεί ειδικές δημόσιες εγγυήσεις για πράσινες επενδύσεις, ετικέτες και φορολογικά πλεονεκτήματα για πράσινα επενδυτικά ταμεία και για την έκδοση πράσινων ομολόγων·

58. πιστεύει ότι το χρηματοπιστωτικό σύστημα θα πρέπει να ενσωματώνει τον κλιματικό κίνδυνο στις επενδυτικές αποφάσεις του· καλεί την Επιτροπή, τα κράτη μέλη της ΕΕ και όλα τα συμβαλλόμενα μέρη της UNFCCC να χρησιμοποιήσουν όλα τα διαθέσιμα μέσα επιρροής για να ενθαρρύνουν τους οικονομικούς παράγοντες να αναπροσανατολίσουν τις επενδύσεις τους στην κλίμακα που είναι απαραίτητη για τη χρηματοδότηση της πραγματικής μετάβασης σε ανθεκτικές οικονομίες με χαμηλές εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα·
59. ζητεί περαιτέρω συγκεκριμένα μέτρα, μαζί με ένα χρονοδιάγραμμα, πέρα από τη δέσμευση των χωρών της G 20 του 2009 για τη σταδιακή κατάργηση όλων των επιδοτήσεων στα ορυκτά καύσιμα μέχρι το 2020·
60. ενθαρρύνει τους πιο προοδευτικούς φορείς να αναλάβουν εθελοντικές δεσμεύσεις υπέρ της μετάβασης σε μια οικονομία χαμηλών εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα αξιοποιώντας τις ορθές πρακτικές που έχουν ήδη εφαρμοστεί στον τομέα· επιθυμεί να ενισχυθεί αυτή η κινητοποίηση και να αποκτήσουν στο μέλλον καλύτερη δομή οι δεσμεύσεις, ιδίως, μέσα από τις πλατφόρμες εγγραφής που είναι ενσωματωμένες στη Σύμβαση για το Κλίμα·
61. λαμβάνει υπό σημείωση τους στενούς δεσμούς ανάμεσα στη διάσκεψη για τη χρηματοδότηση της ανάπτυξης, τη σύνοδο κορυφής του ΟΗΕ για τους στόχους βιώσιμης ανάπτυξης και την 21η Διάσκεψη των Συμβαλλομένων Μερών της UNFCCC του 2015· αναγνωρίζει ότι οι επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής θα υπονομεύσουν σημαντικά τις προσπάθειες επίτευξης του προγραμματισμένου για μετά το 2015 πλαισίου βιώσιμης ανάπτυξης, και ότι το συνολικό πλαίσιο χρηματοδότησης της ανάπτυξης θα πρέπει να ευθυγραμμιστεί με έναν ανθεκτικό στις κλιματικές αλλαγές κόσμο χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών και να είναι σε θέση να τον στηρίξει·
62. ενθαρρύνει την αξιοποίηση των ιδιωτικών πρωτοβουλιών στον χρηματοπιστωτικό τομέα, ιδίως κατά τη σύνοδο των G20, τον Νοέμβριο του 2015, αλλά και γενικότερα κατά τις πολυάριθμες μεμονωμένες χρηματοπιστωτικές εκδηλώσεις που σηματοδοτούν τις ετοιμασίες για τη διάσκεψη του Παρισιού του 2015·

Επίτευξη ανθεκτικότητας έναντι της κλιματικής αλλαγής μέσω προσαρμογής

63. τονίζει ότι οι δράσεις προσαρμογής αποτελούν αναπότρεπτη αναγκαιότητα για όλες τις χώρες, εάν αυτές θέλουν να ελαχιστοποιήσουν τις αρνητικές επιπτώσεις και να αξιοποιήσουν πλήρως τις ευκαιρίες για οικονομική μεγέθυνση και βιώσιμη ανάπτυξη ανθεκτικές στην κλιματική αλλαγή, και ότι οι δράσεις αυτές πρέπει να έχουν κεντρικό ρόλο στη νέα συμφωνία· ζητεί να θεσπιστεί ένας ανάλογος μακροπρόθεσμος στόχος για την προσαρμογή· υπογραμμίζει ότι η άμεση ανάληψη δράσης για τη μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου θα είναι λιγότερο δαπανηρή για τις παγκόσμιες και εθνικές οικονομίες, και θα καταστήσει λιγότερο δαπανηρές τις δράσεις προσαρμογής· αναγνωρίζει ότι η προσαρμογή είναι απαραίτητη, ιδίως στις χώρες που είναι ιδιαίτερα ευάλωτες στις εν λόγω επιπτώσεις, και ιδίως προκειμένου να διασφαλιστεί ότι η παραγωγή τροφίμων και η οικονομική ανάπτυξη μπορούν να συνεχιστούν με ανθεκτικό στις κλιματικές αλλαγές τρόπο· ζητεί ενεργό υποστήριξη για την εκπόνηση ολοκληρωμένων σχεδίων προσαρμογής στις αναπτυσσόμενες χώρες βάσει των πρακτικών των τοπικών παραγόντων και των γνώσεων του αυτόχθονα πληθυσμού·
64. αναγνωρίζει ότι η φιλοδοξία του μετριασμού που επιτεύχθηκε από εθνικά καθορισμένες προθέσεις συνεισφοράς (NDC) επηρεάζει σημαντικά τις αναγκαίες προσπάθειες

προσαρμογής· ζητεί έναν παγκόσμιο στόχο για την προσαρμογή και χρηματοδότηση της προσαρμογής στη συμφωνία του Παρισιού, καθώς και δεσμεύσεις για την ανάπτυξη περαιτέρω προσεγγίσεων για την αποτελεσματική αντιμετώπιση των ζημιών·

65. τονίζει την ανάγκη να ενισχυθούν ο συντονισμός και η διαχείριση του κλιματικού κίνδυνου σε επίπεδο ΕΕ και να διαμορφωθεί μια σαφής ευρωπαϊκή στρατηγική προσαρμογής· ζητεί την εφαρμογή περιφερειακών στρατηγικών προσαρμογής·
66. υπενθυμίζει ότι οι αναπτυσσόμενες χώρες, και ιδίως οι λιγότερο αναπτυγμένες χώρες (LDCs/ΛΑΧ) και τα μικρά αναπτυσσόμενα νησιωτικά κράτη, έχουν συμβάλει ελάχιστα στην αλλαγή του κλίματος, είναι τα πλέον ευαίσθητα στις αρνητικές επιπτώσεις της και έχουν μικρότερη δυνατότητα προσαρμογής· ζητεί, η υποστήριξη της προσαρμογής και οι ζημιές να αποτελέσουν ουσιώδη στοιχεία της συμφωνίας του Παρισιού και να λάβουν οι αναπτυσσόμενες χώρες απτή βοήθεια κατά τη μετάβασή τους σε μορφές ενέργειας βιώσιμες, ανανεώσιμες και χαμηλών εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα , ώστε έτσι οι ανάγκες τους σε θέματα προσαρμογής να καλυφθούν τόσο βραχυπρόθεσμα όσο και μακροπρόθεσμα· ζητεί να ληφθεί σοβαρά υπόψη το πρόβλημα των κλιματικών προσφύγων και η έκτασή του, ως αποτέλεσμα κλιματικών καταστροφών που οφείλονται στην αύξηση της θερμοκρασίας του πλανήτη·
67. τονίζει ότι η συμφωνία αυτή θα πρέπει να είναι ευέλικτη ώστε να λαμβάνει υπόψη τις εθνικές συνθήκες, τις αντίστοιχες ανάγκες και δυνατότητες των αναπτυσσόμενων χωρών καθώς και τις ιδιαιτερότητες ορισμένων χωρών, ιδιαίτερα των λιγότερο αναπτυγμένων (LDCs/ΛΑΧ) και των μικρών νησιών·
68. ζητεί από τις μεγάλες ανεπτυγμένες οικονομίες να αξιοποιήσουν τις υπάρχουσες προηγμένες υποδομές τους, για την προώθηση, ενίσχυση και ανάπτυξη της βιώσιμης ανάπτυξης και να αναλάβουν να υποστηρίξουν τις αναπτυσσόμενες χώρες ώστε αυτές να οικοδομήσουν τις δικές τους ικανότητες, προκειμένου να επιτευχθεί μελλοντικά οικονομική μεγέθυνση σε όλα τα μέρη του κόσμου χωρίς επιπλέον επιβάρυνση του περιβάλλοντος·
69. τονίζει τη σπουδαιότητα του ρόλου που θα πρέπει να διαδραματίσει η αναπτυξιακή κοινότητα, ο Οργανισμός Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης (ΟΟΣΑ) και η Επιτροπή Αναπτυξιακής Βοήθειας (ΕΑΒ) του ΟΟΣΑ, μέσω της στενής συνεργασίας τους με τους ενδιαφερόμενους φορείς και τους σχετικούς οργανισμούς, προκειμένου να αξιολογηθούν και να αμβλυνθούν οι σοβαρότερες επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής στους ανθρώπους, οι οποίες αναμένεται να είναι σοβαρές, ακόμη και εάν η αύξηση της θερμοκρασίας δεν υπερβεί τους 2 °C·
70. διαβεβαιώνει ότι η αποτελεσματική αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής πρέπει να αποτελέσει στρατηγική προτεραιότητα για την ΕΕ και άλλους παράγοντες της διεθνούς σκηνής, και ότι για τον σκοπό αυτό απαιτείται η δράση για το κλίμα να ενσωματωθεί σε όλες τις σχετικές πολιτικές και να ληφθεί μέριμνα ώστε να εξασφαλιστεί η συνοχή των πολιτικών αυτών· θεωρεί ότι είναι σημαντικό η ΕΕ να προωθεί αναπτυξιακά μέτρα χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών σε όλους τους σχετικούς τομείς και κλάδους και καλεί την ΕΕ να προτείνει πρότυπα βιώσιμης παραγωγής και κατανάλωσης, καθώς και να διευκρινίσει τους τρόπους με τους οποίους προτίθεται να μειώσει την κατανάλωση και να αποσυνδέσει την οικονομική δραστηριότητα από την υποβάθμιση του περιβάλλοντος·

71. τονίζει με ανησυχία ότι οι πλημμύρες, οι ανεμοθύελλες, οι σεισμοί και άλλες καταστροφές που σημειώθηκαν μεταξύ του 2008 και του 2013 ανάγκασαν 166 εκατομμύρια άτομα να εγκαταλείψουν τις εστίες τους· ειδικότερα, εφιστά την προσοχή στο γεγονός ότι οι σχετιζόμενες με το κλίμα εξελίξεις σε ορισμένα τμήματα της Αφρικής θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε κλιμάκωση της προσφυγικής κρίσης στη Μεσόγειο· θεωρεί λυπηρό το ότι δεν έχει αναγνωριστεί ακόμα το καθεστώς του «κλιματικού πρόσφυγα», με αποτέλεσμα να υπάρχει ένα νομικό κενό για τα θύματα που δεν μπορούν να λάβουν την ιδιότητα του πρόσφυγα·
72. τονίζει ότι οι προσπάθειες καταπολέμησης της κλιματικής αλλαγής του πλανήτη θα πρέπει να καταβάλλονται από κοινού τόσο από τις ανεπτυγμένες όσο και από τις αναπτυσσόμενες χώρες, σύμφωνα με την αρχή των κοινών αλλά διαφοροποιημένων ευθυνών (CBDR)·
73. τονίζει ότι, βάσει του άρθρου 3 παράγραφος 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ), σκοπός της ΕΕ στο πλαίσιο των σχέσεών της με τον υπόλοιπο κόσμο είναι να συμβάλει στην αλληλεγγύη και τη βιώσιμη ανάπτυξη του πλανήτη, καθώς και στην αυστηρή τήρηση και ανάπτυξη του διεθνούς δικαίου· επισημαίνει ότι, με βάση το άρθρο 191 παράγραφος 1 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), η περιβαλλοντική πολιτική της ΕΕ προωθεί, σε διεθνές επίπεδο, μέτρα για την καταπολέμηση της κλιματικής αλλαγής·

Εντατικοποίηση της διπλωματίας στον τομέα του κλίματος

74. υπογραμμίζει την ανάγκη να αποτελέσει η διπλωματία στον τομέα του κλίματος μέρος μιας ολοκληρωμένης προσέγγισης στην εξωτερική δράση της ΕΕ και, στο πλαίσιο αυτό, ότι είναι σημαντικό η ΕΕ να διαδραματίσει έναν φιλόδοξο και κεντρικό ρόλο στη Διάσκεψη, εκφραζόμενη με «μία φωνή» και ενεργώντας ως μεσολαβητής για την επίτευξη προόδου προς την κατεύθυνση μιας διεθνούς συμφωνίας και παραμένοντας ενωμένη στο θέμα αυτό·
75. καλεί τα κράτη μέλη να συντονίσουν στο θέμα αυτό τις θέσεις τους με εκείνες της ΕΕ· τονίζει ότι η ΕΕ και τα κράτη μέλη διαθέτουν μια τεράστια ικανότητα άσκησης εξωτερικής πολιτικής και οφείλουν να αναλάβουν ηγετικό ρόλο στο πεδίο της κλιματικής διπλωματίας και να κινητοποιήσουν το δίκτυο αυτό προκειμένου να βρουν κοινό έδαφος ως προς τα βασικά ζητήματα που θα συμφωνηθούν στο Παρίσι, δηλαδή τον μετριασμό των επιπτώσεων, την προσαρμογή, τη χρηματοδότηση, την ανάπτυξη και μεταφορά τεχνολογίας, τη διαφάνεια στη δράση και τη βοήθεια, καθώς και την ανάπτυξη ικανοτήτων·
76. χαιρετίζει το σχέδιο δράσης της ΕΕ για τη διπλωματία στον τομέα του κλίματος, όπως αυτό επικυρώθηκε από το Συμβούλιο Εξωτερικών Υποθέσεων της ΕΕ στις 19 Ιανουαρίου 2015· αναμένει από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να αναλάβει προορατικό ρόλο στις διαπραγματεύσεις· ζητά από την Επιτροπή να καταστήσει σαφές ότι η κλιματική πρόκληση είναι η κορυφαία στρατηγική προτεραιότητα της Επιτροπής και να οργανωθεί κατά τρόπο που να αντανάκλα τη θέση αυτή, σε όλα τα επίπεδα και σε όλους τους τομείς πολιτικής·
77. υπογραμμίζει τον ηγετικό ρόλο της ΕΕ στην κλιματική πολιτική και τονίζει την ανάγκη για συντονισμό και για την εδραίωση μιας κοινής θέσης των κρατών μελών· καλεί την Επιτροπή, τα κράτη μέλη και την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης (ΕΥΕΔ/EEAS) να συνεχίσουν και να εντείνουν τις διπλωματικές τους προσπάθειες πριν

και κατά τη Διάσκεψη, με σκοπό να κατανοήσουν καλύτερα τις θέσεις των εταίρων τους, και να ενθαρρύνουν τα άλλα μέρη να λάβουν αποτελεσματικά μέτρα για την τήρηση του στόχου των 2° C και για τη σύναψη συμφωνιών και δεσμεύσεων, ιδίως εκ μέρους των ΗΠΑ, με σκοπό την ευθυγράμμιση των υψηλότερων εκπομπών με εκείνες των πολιτών της ΕΕ οι οποίοι έχουν ήδη καταβάλει πολλές προσπάθειες να συμφιλιώσουν την οικονομική ανάπτυξη με τον σεβασμό προς το περιβάλλον και το κλίμα· καλεί την ΕΕ να αξιοποιήσει τη θέση της προκειμένου να επιτύχει στενότερη συνεργασία με τις γειτονικές και με τις υπό ένταξη στην ΕΕ χώρες όσον αφορά τα κλιματικά ζητήματα·

78. επισημαίνει ότι απαιτείται εντατικοποίηση των διπλωματικών προσπαθειών πριν και κατά τη Διάσκεψη, ιδίως για την εξεύρεση κοινού τόπου σχετικά με τον χαρακτήρα της διαφοροποίησης στις υποχρεώσεις των Συμβαλλομένων Μερών υπό το πρίσμα των εθνικών τους συνθηκών, καθώς και σχετικά με τον ρόλο των ζημιών στη συμφωνία·
79. καλεί την Αντιπρόεδρο της Επιτροπής / Ύπατη Εκπρόσωπο της Ένωσης για Θέματα Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Ασφαλείας να καταρτίσει στρατηγικές προτεραιότητες για την εξωτερική κλιματική πολιτική που να εντάσσονται στους γενικούς στόχους εξωτερικής πολιτικής και να μεριμνήσει ώστε οι αντιπροσωπείες της ΕΕ να επικεντρωθούν εντονότερα στην εποπτεία των προσπαθειών των κρατών μελών για το μετριασμό των επιπτώσεων ή την προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή, αλλά και στην παροχή υποστήριξης για την ανάπτυξη ικανοτήτων, και να μεριμνήσει να έχουν τους αναγκαίους πόρους για δράσεις εποπτείας των κλιματικών θεμάτων· καλεί την ΕΕ να συνεργαστεί στενότερα με τις γειτονικές και τις υποψήφιες προς ένταξη χώρες σε θέματα κλίματος, προτρέποντάς τες να ευθυγραμμίσουν τις πολιτικές τους με τους κλιματικούς στόχους της ΕΕ· καλεί τα κράτη μέλη και την ΕΥΕΔ να συγκροτήσουν γραφεία επικοινωνίας για την κλιματική αλλαγή σε όλες τις αντιπροσωπείες της ΕΕ και τις πρεσβείες των κρατών μελών·
80. καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να διασφαλίσουν ότι κάθε μέτρο που λαμβάνεται από συμβαλλόμενο μέρος της συμφωνίας του Παρισιού με στόχο τη σταθεροποίηση των συγκεντρώσεων των αερίων θερμοκηπίου στην ατμόσφαιρα σε επίπεδα τα οποία αποτρέπουν την επικίνδυνη ανθρωπογενή παρεμβολή στο κλιματικό σύστημα, ή σχετικά με οποιαδήποτε από τις αρχές ή τις δεσμεύσεις που περιλαμβάνονται στα άρθρα 3 και 4 της σύμβασης πλαισίου των Ηνωμένων Εθνών για την αλλαγή του κλίματος, δεν θα εξαρτάται από οποιαδήποτε υφιστάμενη ή μελλοντική συνθήκη ενός μέρους στον βαθμό που επιτρέπει την επίλυση διαφορών μεταξύ επενδυτών και κράτους·
81. αναγνωρίζει τη σημασία της δράσης κατά της κλιματικής αλλαγής και τους κινδύνους που η κλιματική αλλαγή εγκυμονεί για τη σταθερότητα και την ασφάλεια, όπως επίσης αναγνωρίζει και τη σημασία της κλιματικής διπλωματίας, εν όψει της Διάσκεψης των Παρισίων για το Κλίμα·

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

82. χαιρετίζει την ανακοίνωση της Επιτροπής και τους στόχους της συμβολής της ΕΕ στη Διάσκεψη COP 21 για το κλίμα, η οποία θα διεξαχθεί στο Παρίσι τον Δεκέμβριο του 2015·

83. δεσμεύεται να χρησιμοποιήσει τον διεθνή του ρόλο και τη συμμετοχή του σε διεθνή κοινοβουλευτικά δίκτυα για να επιδιώξει αδιαλείπτως την επίτευξη προόδου προς μια νομικά δεσμευτική και φιλόδοξη διεθνή συμφωνία για το κλίμα στο Παρίσι·
84. σημειώνει ότι οι δραστηριότητες ομάδων πίεσης πριν και κατά τη διάρκεια των διαπραγματεύσεων της COP 21 ενδέχεται να επηρεάσουν τα αποτελέσματα των διαπραγματεύσεων· υπογραμμίζει επομένως ότι παρόμοιες δραστηριότητες θα πρέπει να διεξάγονται με διαφάνεια, να σημειώνονται με σαφήνεια στο ημερήσιο θεματολόγιο της UNFCCC στην COP 21 και ότι η συνδιάσκεψη θα πρέπει να επιτρέπει δίκαιη πρόσβαση σε όλους τους σχετικούς ενδιαφερόμενους·
85. πιστεύει ότι θα πρέπει να δώσει και τη δική του έγκριση σε κάθε διεθνή συμφωνία, ότι πρέπει να συμμετέχει στην αντιπροσωπεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης· αναμένει ως εκ τούτου να του επιτραπεί να συμμετάσχει στις συντονιστικές συνεδριάσεις της ΕΕ στο Παρίσι·

ο

ο ο

86. αναθέτει στον Πρόεδρό του να διαβιβάσει το παρόν ψήφισμα στο Συμβούλιο, στην Επιτροπή, στις κυβερνήσεις και τα κοινοβούλια των κρατών μελών και στη Γραμματεία της UNFCCC, με αίτημα να διανεμηθεί σε όλα τα συμβαλλόμενα μέρη μη μέλη της ΕΕ.